

VOLLE MANEN

BELGIE-BELGIQUE

P.B. GENT-X

B/43

VOOR ZES MILJOEN VLAMINGEN

NR. 11 | 2001

BETER GLOBAAL, MEER LOKAAL

**WAAR WIJ VOOR STAAN
WAAR WIJ VOOR GAAN**

GUY FLATER FLATERT MAAR DOOR

Mijlpaal De Vlaamse Toeristenbond

De Vlaamse Toeristenbond (VTB), later verruimd met de Vlaamse Automobilistenbond (VAB), bestaat officieus tachtig jaar. De voorlopige stichting op 9 juni 1921 werd enkele maanden later op definitieve wijze overgedaan in Antwerpen, nl. op 22 januari 1922.

De VAB van zijn kant werd gesticht op 22 september 1924 als Vlaamse Automobiëlbond en in 1948 omgedoopt tot Vlaamse Automobilistenbond. De VAB was aanvankelijk een autonoom initiatief.

Toen het verhoop- te succes uitbleef, werd de bond in 1940 definitief aan de VTB gekoppeld.

In 1960 ontstond de pechverhelpingsdienst *Wacht op de Weg* van de VAB. Als sociaal-culturele organisatie kende de VTB inmiddels een gestage terugloop. De VTB-VAB kwam weldra in een tweevoudige crisis terecht. Enerzijds waren er ernstige financiële problemen en anderzijds ontstond een felle spanning tussen de zakelijke objectieven en de

sociaal-culturele doelstellingen. Ingrijpende structurele hervormingen bleken noodzakelijk, naast de intrede van commerciële vennoten. Een en ander leidde tot de gestage afbouw van de militante Vlaamsgezindheid van de

Jozef van Overstraeten

organisatie. Tekenend voor die evolutie was het feit dat Richard Celis in 1992 naast het voorzitterschap greep, nadat hij in de pers had verklaard dat hij "het Vlaams imago zou aanscherpen". Onder de huidige voorzitter Eric Suy sluit VTB-VAB op

pragmatische wijze aan bij het discours van de buitenparlementaire Vlaamse beweging.

De meest spraakmakende onder de VTB-VAB-voorzitters was ongetwijfeld Jozef van Overstraeten (1896-1986). Hij was een radicale flamingant die zijn organisatie steeds met één voet binnen de militante Vlaamse beweging plaatste en met de andere voet er buiten.

J. Faber

COLOFON

Volle Manen wordt uitgegeven door vzw. Vlaams Pers-, Radio- en TV-Instituut en verschijnt 17 keer per jaar

Hoofdredacteur: Maurits van Liedekerke

Werken mee aan dit nummer: Marc Platel, Piet De Zaeger, Jan van der Vloet

Redactiesecretariaat: Greet Sels

Coördinatie: Nico Moyaert

Lay-out en druk: Uitgeverij F-Twee, Kuiperskaai 6, 9000 Gent, tel. 09/265.97.20

Jaarabonnement: 500 fr. over te schrijven op rekeningnummer 435-0259701-15 van VPRTI vzw.

Verantwoordelijke uitgever: Geert Bourgeois, Barrikadenplein 12, 1000 Brussel, tel. 02/219.49.30, fax 02/217.35.10, e-post: vollemanen@n-va.be

btw-nummer VPRTI: 407.762.759

Dit nummer werd afgesloten op maandag 3 december 2001.

PERS-SPIEGEL

OP EIGEN KRACHT

De N-VA is de legitieme erfgenaam van de Volksunie. De partij steunt op een traditie, die al begon met de Frontbeweging, ze beschikt over de structuren van een gevestigde partij met centen en gebouwen, en ze blijkt ook in staat de kinderen en kleinkinderen van het eerste uur van de VU te overtuigen."

Luc Van der Kelen in

Het Laatste Nieuws van maandag 3 december 2001.

OVERTUIGING

Het komt er niet op aan of er veel of weinig partijen zijn, maar of we mensen en partijen hebben die ergens voor staan, die hun kiezers nog kunnen vertegenwoordigen omdat ze nog iets vertegenwoordigen."

Prof. Matthias E. Storme in het decembernummer van Doorbraak.

ADDER

Welke premier werkt samen met een communicatieadviseur die of niet weet wanneer te zwijgen, of die zaken uitkraamt die tegen het belang van deze regering ingaan? In ieder geval verdient paars-groen sinds dit weekend definitief het etiket 'slangenkuil'."

Walter Pauli in De Morgen van maandag 26 november 2001.

UITGELICHT

BESTE WENSEN VOOR 2002!

Het staat in de sterren geschreven: 2002 wordt een prachtig N-VA-jaar. Een jaar waarin de N-VA haar rol van 'syndicaat van het algemeen Vlaams belang' tenvolle zal spelen. Een jaar ook met een algemeen ledencongres als één van de naar uit te kijken hoogtepunten. Maar wat voor een partij geldt, geldt natuurlijk evenzeer voor u. Volle Manen wenst u dan ook, mede in naam van Geert Bourgeois en het voltallig N-VA-partijbestuur, een voorspoedig en gezond 2002!

WORD PARTIJRAADSLID!

Als N-VA-lid 2002 kan u zich kandidaat stellen voor coöptatie in de partijraad, op het ledencongres na het hoogste orgaan binnen de Nieuw-Vlaamse Alliantie. De partijraad kan 10 leden coöpteren. Deze coöptatie heeft plaats op zaterdag 12 januari 2002. U kan uw kandidaatstelling schriftelijk indienen op het algemeen secretariaat t.a.v. de waarnemend voorzitter van de partijraad. Let wel: uw kandidaatstelling moet vóór woensdagmiddag (12u.) 9 januari 2002 binnen zijn op het algemeen secretariaat van de Nieuw-Vlaamse Alliantie.

**Barrikadenplein 12, 1000 Brussel, fax: 02/217.35.10,
e-post: partijraad@n-va.be**

NIEUW-VLAAMSE ALLIANTIE

Nieuw-Vlaamse Alliantie
Barrikadenplein 12
1000 Brussel
tel. 02/219.49.30
fax 02/217.35.10
e-post: info@n-va.be
webstek: www.n-va.be

DE N-VA BESTAAT!

De Nieuw-Vlaamse Alliantie bestaat. Dat hebben we in Gent bewezen. De massale aanwezigheid bevestigt dat de N-VA in Vlaanderen hét alternatief is waar velen naar uitkijken. Dé aanbodpartij voor zes miljoen Vlamingen. Een aanbod dat trouwens meer is dan wat geblaat over herverkavelingen of politieke tweeslachtigheid. Politici moeten zeggen waarvoor ze staan én doen wat ze zeggen. Politici moeten oplossingen aanreiken voor de problemen van de mensen. Dat is onze taak als 'syndicaat van het algemeen Vlaams belang'. Één van die problemen is de terug toenemende Vlaamse werkloosheid. Door het open en exportgerichte karakter van de Vlaamse economie wordt zij als eerste getroffen door een daling van de economische conjunctuur. Echter, vermits de Waalse werkloosheid niet stijgt, is federaal minister voor Arbeid Onkelinx vooralsnog niet veront-rust. Ook VLD, SP.A en Agalev kijken de andere kant op. De Waalse en Vlaamse economie zijn dermate verschillend dat Vlaanderen en Wallonië elk hun eigen sociaal-economisch beleid moeten kunnen voeren. Het Vlaams belang wordt niet gediend in de Belgische context. Vandaar ook onze eis: Vlaamse welvaart én welzijn in Vlaamse handen.

Geert Bourgeois
Voorzitter N-VA

GLOBALISERING EEN OUD ZEER DAT NOOIT

In het manifest van de Nieuw-Vlaamse Alliantie staat: "Naast de bestaande economische globalisering dienen we werk te maken van een sociale globalisering. Kortom: beter globaal, meer lokaal."

De tekst hoort in een hedendaags partijprogramma want naast globalisatie en mondialisering kijken, kan je niet meer sinds het fenomeen de internationale fora beheerst.

Maar wat is er precies aan de hand? Wij vroegen het VRT-journalist Dirk Barrez die, sinds jaren begaan met het vraagstuk, er tal van artikelen over publiceert en onlangs ook een boek. (*)

Wat is globalisme?

Dirk Barrez: "Globalisme is een ander woord voor de manier waarop wij onze kapitalistische economie hebben ontwikkeld, een vrije markt die gesteund en gestoeld is op het winstprincipe. Een systeem waarbij de privé- en de

maatschappelijke belangen economisch samenkomen en zo tot meer welvaart leiden. Deze vrije ontwikkeling is de beste manier om voor meer mensen én welvaart én rechten te verzekeren."

En nu de kritiek...

D. Barrez: "Globalisering is niet nieuw maar ontwikkelde zich gedurende 500 jaar. Er zijn de jongste decennia wel een aantal nieuwe kenmerken opgedoken, in deze recente fase is het begrip 'globalisering' geboren. In die

periode is de wereld in het zog van de derde industriële revolutie gekomen, de informaticarevolutie die het mogelijk maakt dat bedrijven zich op wereldschaal organiseren en dat de financiële markten wereldwijd en de klok rond functioneren. Ander kenmerk is dat steeds meer goederen en diensten worden geprivatiseerd. Wat niet per se fout is, op voorwaarde dat je als overheid niet alle troeven uit handen geeft. Vandaag is in sommige landen zelfs waterbedeling geprivatiseerd, maar ook stukjes dier, zaden en kennis zijn koopwaar geworden. Zelfs menselijke genen worden verhandeld op de markt."

Menselijke genen?

D. Barrez: "Het stond recent in de krant: een Amerikaans bedrijf bezit het octrooi op een borstkankergen en eist het alleenrecht om aan onderzoek te doen. Het gevolg is dat de testkosten voor borstkankeronderzoek, die bij ons 11.000 fr. bedragen en grotendeels door de ziekteverzekering worden gedragen, in Amerika tot ongeveer 100.000 fr. zullen oplopen. Als dat bedrijf gelijk haalt, zullen wij voor dergelijke analyses naar Amerika moeten en ook 100.000 fr. betalen."

Kan de politieke wereld daar omheen?

D. Barrez: "Natuurlijk niet want zo komt onze opvatting over gezondheidszorg in het gedrang. De ziekteverzekering is voor iedereen, rijk en arm, even toegankelijk."

Wanneer heeft men deze uitwassen voor het eerst opgemerkt?

D. Barrez: "Uitwassen zijn minstens zo oud als de eerste industriële revolutie, toen werd voor het eerst voorrang gegeven aan de economie wat tot

kinderarbeid en verpaupering leidde. Maar in het recente verleden moet men naar eind jaren 70, begin jaren 80 wanneer in de Angelsaksische landen neoliberale politici aan de macht komen. In het Verenigd Koninkrijk Thatcher en in de VSA Ronald Reagan, zij gaven alle vrijheid aan de markt zonder sociale correcties te voorzien. Daar vind je de aanzet van het principe dat winst voorrang moet krijgen."

Wat is daar fout mee?

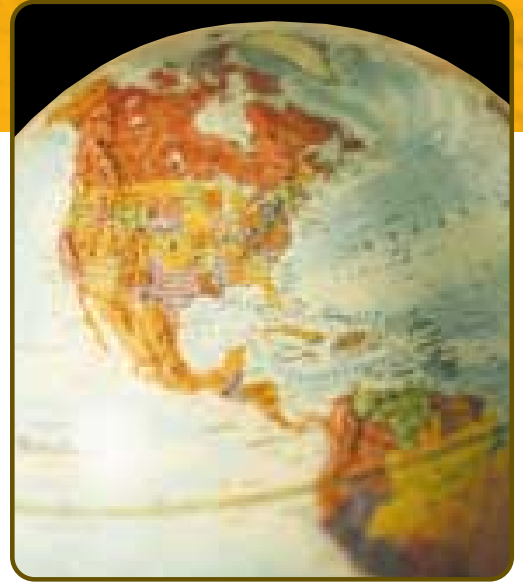
D. Barrez: "De meeste antiglobalisten zijn niet tegen de vrijemarkteconomie maar zij geloven niet dat die economie alle maatschappelijke problemen kan oplossen. Zo zien we dat sinds de privatisering het spoorwegaanbod in Groot-Brittannië niet verbeterde, dat er vaker ongevallen en vertragingen zijn. Dat vorig jaar in Californië de elektriciteit uitviel omdat de privé-sector onvoldoende voor de nodige bedeling kon zorgen."

Heeft ook de val van de Muur een rol gespeeld?

D. Barrez: "Toen het Oostblok uit elkaar viel, riep de Angelsaksische wereld dat dit 'de overwinning van ons systeem is en dat er maar één manier is om aan economie te doen.' Het is verbazend dat de politici die in Europa een sociaal aangepaste vrije markt-economie hebben opgezet, toen niet het onderscheid tussen de modellen hebben gemaakt. Dat het socialistisch systeem instortte, bewees dat zo'n systeem fout is maar niet dat een liberaal systeem het beste zou zijn of het enig mogelijke. In plaats van het Europees model, hoe onvolkomen ook, verder te verfijnen heeft men het verlaten. Ook dat verklaart mee het ontstaan van het antiglobalisme als beweging."

D. Barrez: "Als de politici geen vat op de globalisering krijgen, verlies je ook aan democratie. Want de 'globale spelers' wachten niet, zij doen wat ze goed uitkomt."

Denkt u dat de abdicatie van de politici afgesproken is of hinken zij gewoon achterop?

D. Barrez: "Het achterop hinken van de politici hebben we in het Europa van de economie nog meegemaakt. Te lang heeft men, ook in de vakbondswereld, gezegd: Europa is ons verhaal niet, want de zaak van de kapitalisten. De politici zijn niet gevolgd om aan Europa ook een sociaal, een democratisch en een ecologisch luik toe te voegen."

Maar de vakbonden zijn toch reeds lang Europees georganiseerd.

D. Barrez: "De meeste vakbonden zijn zeer lang binnen hun eigen kader blijven denken, daardoor is het sociale Europa hopeloos te laat gekomen. Ook de politici waren afwezig, onder druk van de neoliberale successen dachten zij dat ze niet zelf economisch actief moesten zijn, dat zij moesten dereguleren. Dat gaf vrije baan aan de financiële markten die bovendien bijkomende mogelijkheden kregen door de loskoppeling van de dollar aan de goudprijs en door het laten zweven van de munten. Dat waren politieke beslissingen."

Wat zijn daar de gevolgen van?

D. Barrez: "Van de internationale financiële transacties in de jaren 70, 80 was meer dan 90% afkomstig van de reële verkoop en aankoop van goederen en diensten. Twintig, dertig jaar later is die verhouding helemaal omgedraaid. Tegenover de huidige transacties staat geen verhandeling van goederen en diensten meer maar pure speculatie. Dit is zeepbeconomie die maakt dat de instabiliteit van het wereldeconomisch systeem ontzettend is toegenomen. En dat we in Oost-Azië

(Zuid-Korea, Taiwan, Indonesië...) te maken kregen met een crisis waar op ongelooflijk korte tijd het grote vertrouwen in de economie in een totaal wantrouwen omsloeg. De munten stortten in elkaar, de beurzen volgden en op een handvol maanden verloren die landen 15 tot 20 miljoen arbeidsplaatsen. Dat cijfer moet vermenigvuldigd worden met drie of vier, het aantal mensen dat afhankelijk is van die inkomens."

Niet iedereen wordt er dus beter van...

D. Barrez: "Als je weet dat 1 miljard mensen het zeer goed hebben, dan hebben vijf miljard het minder goed, daarvan stellen 1 tot 2 miljard het rond uit zeer slecht. Er is veel welvaart maar de vruchten komen niet bij iedereen en niet in dezelfde mate, er is dus een zeer groot sociaal deficit. Ten tweede is er ook een economisch deficit omdat we welvaart produceren op kosten van de grondstoffenvoorraad. Door het gebruik van enorme hoeveelheden fossiele brandstoffen zadelen we de wereld met een broeikas effect op, in de Derde Wereld en hier wordt grondwater bezoedeld, is er massale ontbossing en erosie van gronden, er is overbevising. Vroeger toen alles zich binnen de eigen staat afspeelde, had een nationaal politicus vat op zowat elk probleem, door de mondialisering is hij die greep verloren. Wanneer de politieke wereld zich niet organiseert om terug vat te krijgen, verlies je ook aan democratie. Want de 'globale spelers' wachten niet, zij doen wat ze goed uitkomt."

Moet alleen de politieke wereld een antwoord geven op dit probleem?

D. Barrez: "Er is een aantal actoren

die, samen met de maatschappij, voor een antwoord moeten zorgen. Er zijn de vakbonden die voor verstandhouding tussen werkgevers en werknemers kunnen instaan, er is de samenleving die o.m. via niet-gouvernementele organisaties haar rol moet spelen en er zijn de politici die knopen moeten doorhakken. Deze driehoek van arbeid, samenleving en politiek werkt echter niet internationaal, in tegenstelling tot de economie die mondiaal georganiseerd is."

Kan zo'n constructie lukken?

D. Barrez: "Er zijn aanzetten in de goede richting. Een voorbeeld is het Kyoto -akkoord dat vanwege de politieke wereld een poging is om het broeikas effect te stoppen. Tegenover die poging staat een instelling als de Wereldhandelsorganisatie (WHO) voor wie geld, goederen en diensten voorrang hebben op regels die mensen moeten beschermen. Alleen een politieke autoriteit is bij machte de WHO op te leggen dat ze naast handel drijven ook de sociale spelregels moet eerbiedigen. Eigenlijk zijn de normen van de Internationale Arbeidsorganisatie – zoals het verbod op kinderarbeid – en van Kyoto – die het milieu beschermen – minstens even belangrijk als de regels van de WHO en toch hebben die normen geen of minder rechtskracht. Begrijpe wie kan."

De N-VA op de betoging in Gent. Geen enkele partij, die naam waardig, kan voorbij aan het fenomeen van de globalisering.

Moet er dan een hoge autoriteit komen die de regels doet eerbiedigen?

D. Barrez: "Een samenleving organiseren kan best volgens de federale opvatting die zegt dat wij om onze gemeenschappelijke belangen te waarborgen een stukje van onze soevereiniteit toevertrouwen aan gemeente, provincie en regio, aan België in steeds mindere, aan Europa in steeds meerdere mate. Voor de wereldwijde problemen zullen we moeten doorgroeien naar politieke autoriteiten op

Wat kan een politieke partij als de N-VA bijbrengen om het vraagstuk op te lossen?

D. Barrez: "De Volksunie is altijd een partij met een open oog voor de wereld geweest, vaak meer dan partijen die zich graag 'internationaal' noemen. Die bekommernis zou ook bij de N-VA vanzelfsprekend moeten zijn. Via dat bewustzijn zal een partij ook merken dat een aantal hedendaagse problemen geworteld is in de wereld. Omgekeerd is ook waar dat onze problemen met globalisering te maken hebben.

globaal niveau. Over de vraag of er een nieuwe internationale autoriteit moet komen, kun je redetwisten. Laat ons liever vertrekken van wat reeds bestaat en laat ons deze instrumenten ten volle benutten en verbeteren, de ideale oplossing tovert niemand te voorschijn."

Het ineenstorten van Sabena is o.m. het gevolg van een mislukte poging tot privatisering. Terwijl 51% van de aandelen nog in handen van de overheid was, heeft men een internationale partner gezocht en die alle kaarten gegeven. In plaats dat de bestuurders onze belangen zouden bewaken, hebben ze toegestaan dat Swissair Sabena finaal de keel dichtkneep. Premier Verhofstadt doet opgelucht omdat hij van de miserie af is maar ondertussen staan 12.000 mensen op straat. Er wat gebeurt er morgen met de Post? Met Belgacom? Met de NMBS? De privé-sector moet nog altijd bewijzen dat hij deze bedrijven beter kan besturen dan nu het geval is."

* De antwoorden van het anti-globalisme. Van Seattle tot Porto Alegre. Dirk Barrez. Uitg. Globe i.s.m. 11.11.11. 264 blz. 807 fr. 20 euro.

BÉTER GLOBAAL, MEER LOKAAL

Onder dit motto stapte een afvaardiging van de Nieuw-Vlaamse Alliantie op in de Geweldloze Manifestatie n.a.v. van de EU-Top in Gent. Waarom waren wij zo manifest aanwezig? Omdat de economische globalisering haar tegengewicht moet krijgen in een democratische, sociale en ecologische globalisering. Wereldomvattende instellingen als het IMF, de WHO, de Wereldbank en andere, doen ongebreideld hun ding zonder één enkele democratische controle. Bovendien handelen ze voor een groot gedeelte met ons geld, maar wij hebben geen zicht op wat ze er mee doen. Als democratische partij kunnen wij dit niet aanvaarden, daarom onze proteststem. Maar er is meer. Niet alleen ontbreekt controle, maar ook de kans om deze instellingen tot sociale correcties te verplichten. Er is dus niet alleen een democratisch, maar ook een sociaal deficit. Daarom wil de N-VA het debat over

deze problematiek in onze eigen parlementen brengen zodat we tenminste weten wat de verkozenen en hoe de regeringen erover denken.

Wij stapten ook mee op omdat wij vaststellen dat ook dichterbij huis, in de Europese Unie, democratische inspraak en controle veel te vaak afwezig zijn. Zelden of nooit wordt onze volksvertegenwoordiging ingelicht over de standpunten die de ministers innemen in de Europese ministerraden, laat staan dat we er kunnen over debatteren.

Laat het duidelijk zijn: wij zijn niet bang voor een mondiale samenleving, wij wijzen globalisering niet af. Wij zijn wel voor een beter geordende, meer menselijke en meer rechtvaardige wereld. Daarom ons uitgangspunt: **béter globaal, meer lokaal.**

*Karel Van Hoorebeke,
N-VA-Kamerlid*

VERDACHT GLIJMIDDEL VAN LIEDEKERKE

Tussen de krantenartikels over een herverkaveling van het politieke landschap hebben twee bijdragen onze aandacht getrokken. Gezien hun verschijningsdatum (*De Standaard*, 5 en 7 nov. jl.) kunnen ze elkaar niet beïnvloed of geïnspireerd hebben, toch vullen ze elkaar wonderwel aan. In zijn tribune 'Herverkaveling dient eigenbelang' bekijkt Geert Bourgeois het vraagstuk vanuit een originele hoek. De N-VA-voorzitter vraagt zich namelijk af wat voor nut herverkaveling heeft voor de politieke inhoud en het beleid, voor het vertrouwen in de politieke instellingen, voor de kloof tussen burger en politiek. Op de vraag welke bijdrage een partijpolitieke herverkaveling kan leveren tot het algemeen Vlaams belang, antwoordt de steller dat de voordelen van een herverkaveling, zoals vandaag gepresenteerd, niet verder reiken dan het partijpolitieke eigenbelang.

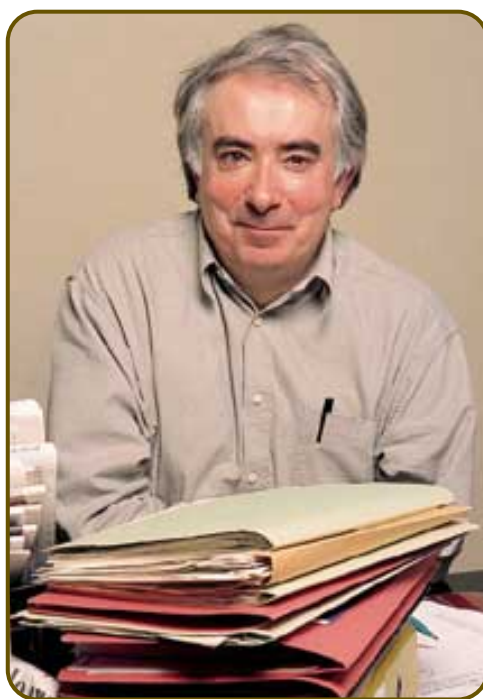
Ander element dat Bourgeois aanhaalt is de afkeer voor 'het eigen grote gelijk'. Volgens hem staat het vandaag modieus om er afstand van te doen. Ons inziens zijn het vooral politici die niet meer geloven in idealen en er zich dan – als fopspeen voor hun achterban – met gemak en de nodige theatraliteit van ontdoen als ging het om een versleten kostuum. In de Volksunie hebben opeenvolgende generaties rotsvast geloofd in de opdracht het algemeen Vlaams belang te dienen. Zij zijn er, tegen velerlei trends en verlokkingen in, onophoudelijk en onverbloemd voor opgekomen. Die standvastigheid – of het eigen grote gelijk, zo je wilt – werd bekroond met verregaande wijzigingen van het geheide Belgische staatsbestel. Vanuit dit engagement konden die Vlaamse nationalistenvan

antwoorden geven op algemeen maatschappelijke, ecologische en culturele verzuchtingen. Dit bereiken was het resultaat van een consequent aangehouden lijn. Wie vandaag beweert dat dit niet meer kan of onnuttig is, heeft alle geloof in de kracht van zijn overtuiging verloren. Herverkavelen wordt dan een ontsnappingsroute.

Zijn er te veel politieke partijen in Vlaanderen? De ware democraat heeft daar geen probleem mee, meerdere politieke partijen zijn een rijkdom, geen hinderenis. De machtspoliticus daarentegen gruwelt van verscheidenheid, hij wil herverkavelen – maar bedoelt hergroeperen – om zo vlug mogelijk zijn ideaal te bereiken: de brede volkspartij. Want daarover gaat het!

In de tweede krantentribune stelt politicoloog Kris Deschouwer dat "sommige politici in het verkavelingsverhaal hun eigen wereldje op de hele samenleving projecteren". Het is niet omdat Bert Anciaux, Guy Verhofstadt, Johan Vanhecke en anderen zich in Zaal F, in Toscane of onder het Zuiderkruis in kameraadschappelijke keuvels vermeden dat een brede volkspartij voor Vlaanderen goed is. De vraag of ook hun kiezers het onderling zo roerend eens zijn dat ook zij een consensuspartij willen, komt bij hen blijkbaar niet op.

Deschouwer vindt stellen dat kiezers herverkaveling wensen dé meest gratuite bewering in het hele debat is. En gelijk heeft hij. De kiezers werd nooit gevraagd of zij

behoefte hebben aan herverkaveling, het is aan hen om te beslissen welke partijen overbodig zijn, niet aan de belanghebbenden. Kris Deschouwer oordeelt scherp: "Wie meent zomaar in naam van de kiezers te kunnen spreken – zoals de herverkavelaars dat graag doen – spreekt altijd voor zijn beurt."

Glijmiddel tot de brede volkspartij is 'de maatschappelijke consensus', beweert VLD-voorzitter Karel De Gucht. (*De Burgerkrant*, nov. jl.) Volkomen zinledig, meent Deschouwer. "Een partij van de consensus verzamelt honderd procent van de kiezers, en houdt dus op partij te zijn. Waar consensus heerst, is er ook geen politiek nodig." De politicoloog heeft gelijk. Maar misschien is 'politiek overbodig maken' wel de volgende stap in de geheime agenda van de herverkavelaars...

Maurits van Liedekerke

THUIS IN DE PARTIJ VAN ONS HART

Zondag 2 december 2001. Ook de pers kon er niet naast kijken: ruim 1.400 in de Nieuw-Vlaamse Alliantie belangstellenden vulden die dag het Gentse Internationale Congressentrum tot in de nok. (De Morgen telde er zelfs 100 meer!) Enthousiaste mensen bovendien, want velen vertolkten onomwonden het gevoel 'weer thuis' te zijn in de politieke partij van hun hart.

Het was een bijzonder spraakvaardige Mieke Scheldeman die het gebeuren aan mekaar sprak, de sprekers inleidde en haar gasten op handige wijze getuigenissen ontzetselde. Maar eerst werd aandachtig gekeken naar een montage die aan de hand van archiefphoto's de bijna vijftigjarige geschiedenis van de Volksunie evoceerde.

Van de sprekers beet kamerlid Karel Van Hoorebeke de spits af, hij verwelkomde namens het gastarrondissement Gent-Eeklo en gaf een eerste aanzet tot het succes van deze nationale meeting. Van Hoorebeke begroette ook een delegatie van de Partei Deutschsprachigen Belgier.

Frieda Brepoels tijdens de geldomhaling die niet minder dan 210.286 fr., 20 gulden en € 15 opbracht!

Vervolgens nodigde de presentatrice drie vrouwen en drie mannen uit op de praatstoel.

"Eerste partijcongres N-VA lokte verrassend veel volk." (Het Nieuwsblad, 3 december)

Na de meeting werd het geïmproviseerd N-VA-secretariaat overrompeld voor de aankoop van nagelnieuw promotiemateriaal.

Voor de vrolijke noot zorgde Aksident, een stel leuke grappenmakers.

Mieke hoorde hen uit over het waarom van hun keuze voor de N-VA en over hun voornemen om er zich totaal voor in te zetten. Een boeiende confrontatie van generaties en een bijwijlen spitante explosie van ideeën.

Een bijzonder onderdeel van de meeting bestond uit het aanhoren van getuigenissen van mensen die vierkant achter de N-VA staan.

Hun namen: Luk Lemmens (gemeenteraadslid Antwerpen, ex-Niet Splitsen), Geert Wouters (voorzitter Nationalistisch Verbond), Gerard Liefoghe (schepen Alveringem), Marie-Rose Morel (zaakvoerder), Peter Vereecke (bedrijfsleider), dr. Hugo Thibaut (oud-voorzitter VOS), Annette Stulens (burgemeester Hoeselt, ex-Niet Splitsen), Gino De Craemer (ex-Vlaams Blok), dr. Hugo Stuer (gemeenteraadslid St.-Gillis-Waas, ex-ID21), André Monteyne (oud-Brussels parlamentslid, ex-VLD), Wouter Van Rentergem (student psychologie), prof. Ludo Abicht, dr. Louis Ide (klinisch bioloog, Arts Zonder Grenzen), Badra Djait (antropologe en arabist), prof. Matthias Storme, Yves Van Heddegem, (oud-bondsleider KSA), Viviane Dewaet (schepen Overijse, ex-CVP).

De meeste van hen traden tot de N-VA toe, anderen hielden het bij een warme adhesieverklaring. Zo verklaarde publicist en hoogleraar Ludo Abicht onomwonden geen lid te worden maar het wel goed en nodig te vinden "dat met

de N-VA een democratische dam komt tegen de claim van uiterst rechts op het Vlaams-nationale gedachtegoed."

Hoofdmoot van de voormiddag was de gloedvolle toespraak van voorzitter Geert Bourgeois die het, naast een uitgebreid actueel politiek luik, ook over de partijorganisatie had. Daarbij hanteerde Bourgeois als een volleerd militant 'de voorlopige lidkaart'. Aldus de voorzitter "Een gegeerd kartonnetje dat als broodjes verkoopt", want niet minder dan 700 volledig nieuwe mensen schaften zich reeds een lidmaatschap aan.

Bijzonder gewaardeerd was zijn dankwoord tot de oud-parlamentsleden van de VU, 36 in totaal. Zij waren er haast allemaal en traden – op een handvol na - tot de N-VA toe!

Nog vermelden dat de zitting besloten werd met de voorstelling van het voorlopige partijbestuur en de N-VA-parlamentsleden.

Voor de jongeren van Ronduit N-VA! hoge tijd om verzamelen te blazen voor hun eerste actie, een protest aan de universiteitspoort tegen het voorstel dat, in het kader van de zgn. Bolognaverklaring, van het Engels dé universitaire taal wil maken.

Slotsom. Wie die zondag in Gent was, zal het zich blijven herinneren: dit was een schitterende nationale meeting waar het "eindelijk weer thuis!" de meest gehoorde uitspraak van de dag was!

Vlaams parlementslid Kris Van Dijk paraphraseerde J.F. Kennedy: "Vraag niet wat de N-VA voor u kan doen, maar wat u voor de N-VA kunt doen."

"Nieuwe partij van Geert Bourgeois lokt bijna 1.500 Vlaams-nationalisten naar Gents congrescentrum." (De Morgen, 3 december)

OP DE BARRIKADEN VOOR RONDUIT N-VA!

Deze jongeren lopen alvast warm voor de N-VA.

Nu dat de Nieuw-Vlaamse Alliantie haar organisatorische vormen begint te krijgen, laten ook de N-VA-jongeren, die voortaan als Ronduit N-VA! door het leven gaan, luid van zich horen. Op de nationale meeting van 2 december jl. stelden ze zich voor 't eerst voor aan het N-VA-publiek. Volle Manen vroeg aan twee Ronduit N-VA!'ers van het eerste uur, Joris Nachtergaele en Piet De Bruyn, om dat in deze kolommen nog eens over te doen.

Waarom een aparte jongerenwerking?

Piet De Bruyn: "Met Ronduit N-VA! willen we alle jongeren binnen de partij groeperen, zowel op lokaal als op nationaal vlak. De uitbouw van een eigen, doch in de partij geïntegreerde structuur, biedt zowel aan de jongeren als aan de moederpartij een meerwaarde. Zo bestaat er bij jongeren meer vraag naar vorming en actie. Een nationaal gestructureerde jongerenbeweging biedt ook de mogelijkheid aan 'afdelingsloze' jonge partijleden om bij de partijwerking te worden betrokken."

Ronduit N-VA! Duidelijker kan niet?

Joris Nachtergaele: "Met de keuze van Ronduit N-VA! maken we inderdaad onze positie ten aanzien van de Nieuw-Vlaamse Alliantie duidelijk. We kiezen ronduit voor de N-VA en haar vernieuwend Vlaams-nationalisme. We gaan dus niet werken met aparte lidmaatschappen en een apart programma. Iedereen die lid is van de N-VA en jonger dan dertig is automatisch lid van Ronduit N-VA! en omgekeerd. We moeten jongeren aansporen om zich ook binnen de reeds

bestaande partijstructuren te engageren. Dit kan door naar een minimum aan structuur en een maximum aan efficiëntie te streven. Gedaan dus met de oude traditie van vergaderen over vergaderingen.

Gedaan ook met tijdverslindende en compleet nutteloze algemene ledenvergaderingen (ALV's) waar niemand kwam opdagen. Ook op dit gebied willen we volledig breken met het verleden.

Er moet toch een minimum aan structuur zijn om efficiënt te kunnen werken?

J. Nachtergaele: "Inderdaad. De werking van Ronduit N-VA! zal dan ook steunen op twee belangrijke pijlers: vorming en actie. De structuur zal volledig rond deze speerpunten opgebouwd worden".

Een veel gehoord cliché: 'Jongeren liggen niet wakker van politiek.'

P. De Bruyn: "Ervaringen aan de universiteit leren ons dat jongeren wel degelijk warm lopen voor het vernieuwende Vlaams-nationalisme van de

N-VA. De respons op een aantal infoavonden aan de Gentse universiteit overtrof elke verwachting. Jongeren willen zich wel degelijk engageren en willen duidelijkheid. We hebben gemerkt dat vooral de emo-politiek en het centrum-streven van de meeste partijen ergernis opwekken. Een ander opmerkelijk feit is dat vele jongeren die tot de N-VA toetreden dit niet doen omwille van een gevoelsmatig of van thuis uit meegekregen Vlaams-nationalisme, maar vanuit een nuchtere, rationele kijk op de politiek en het besef dat deze "contra-federatie" een rem vormt op de Vlaamse en Waalse ontwikkeling."

Hoe gaat Ronduit N-VA! zich aan de man/vrouw brengen?

J. Nachtergaele: "Bij ons zal alles wat pittiger zijn. We zijn niet de toffe jongens en meisjes van VUJO die toffe dingen doen met toffe mensen. Neen, onze ambitie ligt elders. Wij willen, gewapend met een sterke dossierkennis en gedreven door een gezonde portie idealisme en de nodige assertiviteit terug de boer op. En om de zaken dan maar meteen wat scherper te stellen: iedere politiek correcte opportunist, oubollige Belgicist of verwaaide royalist zullen we meer dan een strobreed in de weg leggen. Dat is geen vaag voornemen, maar een belofte."

Ronduit N-VA! Piet De Bruyn
Tel./fax: 016/20.52.05
e-post: info@ronduitnva.be
webstek: www.ronduitnva.be

SABENA UIT DE LUCHT

Sabena is niet meer. Het falend regeringsbeleid heeft de luchtvaartmaatschappij de das om gedaan. Er werden dan ook steeds de verkeerde keuzes gemaakt. Zo handelde minister Daems niet als een verantwoordelijk minister. De Belgische bestuurders keurden slaafs de megalomane investeringen van het Zwitserse management goed. Werd het vennootschapsrecht nageleefd? En werd bijvoorbeeld de algemene vergadering, wanneer noodzakelijk, wel bijeengeroepen? Feit is dat aan de vele toeleveranciers door de regering een vals signaal van vertrouwen werd gegeven. En wat met het befaamde 'hotelakkoord'? Na bemiddeling van de Adecco-vriend van vice-premier Vande Lanotte, tekenden deze laatste en de eerste minister hiervoor verantwoordelijk. De Zwitsers werden ontslagen van hun verplichting om hun participatie in Sabena tot 85% op te trekken. De vraag is maar of met dit akkoord niet de belangen van de belastingbetalende burger, van de Belgische staat werden geschonden.

In de laatste fase werd, met het vonnis van de Brusselse Rechtbank van Koophandel, vooral tijd gewonnen. Tijd om het faillissement voor te bereiden én om de Belgische haute finance te mobiliseren. De faillissementswet geldt echter voor iedereen, ook voor de nieuwe koninklijke adel. De N-VA eist ondertussen dat de parlementaire onderzoekscommissie, een N-VA-voorstel dat onmiddellijk werd opgeëist door andere partijen, zo vlug mogelijk van start gaat. Zowel de afgewezen CD&V/PSC-eis om het onderzoek enkel toe te spitsen op de periode na 1995 en de obstructiepolitiek van de PS spreken boekdelen. Deze commissie moet alle 'machten' onder de loep nemen. Met dit alles creëert de regering-Verhofstadt een sociaal en economisch debacle zonder weerga. Duizenden Sabeniens staan op straat. De goednieuwsshow is definitief geland. Vele andere 'gewoon' ontslagen werknemers van o.a. Citybird en L&H voelen zich in de steek gelaten. Tot slot deed minister-president Dewael zijn faam van waterdrager alle eer aan. Eerst presteerde hij het om de Vlaamse inbreng van 25 miljoen euro in het risicovolle DAT-PLUS-project voor te stellen als een feitelijke regionalisering van de luchtvaartmaatschappij. Toen iedereen doorhad dat het hier om een door het Hof en de Belgicistische haute finance opgezette heropstart van het laatste nationale symbool was, probeerde de minister-president ons wijs te maken dat de nieuwe maatschappij het maar met privé-kapitaal moet doen. De waarheid is echter dat Dewael toen reeds wist dat

de Inspectie van Financiën al op 13 november jl. de Vlaamse regering had afgeraden om in DAT te investeren. De inbreng zou, aldus het negatieve advies, 'weggegooid geld' zijn waar de Vlaamse regering geen cent van zal terugzien. Ook de tweede bedenking van Financiën kan tellen: DAT is helemaal geen economisch project maar een project met politieke symbolische waarde. Wordt zeker vervolgd!

De kamerleden **Frieda Brepoels** en **Karel Van Hoorebeke** dienden een voorstel in waardoor alle grondwetsartikels die de koning politieke macht toekennen voor herziening vatbaar worden verklaard. Monarchie rijmt nu eenmaal niet op democratie. De Vlaamse meerderheidspartijen reageerden positief op het voorstel. Hierop diende de N-VA-kamerleden een voorstel in tot oprichting van een subcommissie 'monarchie' waardoor alle partijen snel de daad bij het woord kunnen voegen.

* Vlaams parlementslid **Chris Vandebroeke** en zijn collega **Kris Van Dijk** vragen de Vlaamse regering, n.a.v. de Universele Dag van het Kind, werk te maken van de kosteloosheid van het onderwijs. Gezinnen met opgroeiende kinderen mogen niet langer 'gestraft' worden door hen zware facturen aan te rekenen voor hun kinderen.

kortwet

Vlaams parlementslid **Jan Loones** interpeleerde de Vlaamse regering omtrent de taalregeling bij het Europees Octrooienbureau. De Belgische regering wenst dat de aanvraag en behandeling van octrooien enkel in het Frans, Duits of Engels kan gebeuren. De Vlaamse regering belooft zich hiertegen te verzetten. De Vlamingen hebben niet het Franstalig juk afgeworpen, om het in te ruilen tegen een ander vreemd taalregime op Europees niveau. * Bij monde van haar algemeen voorzitter **Geert Bourgeois**, hekelt de N-VA de plannen van de federale regering om de taalwetgeving in gerechtszaken uit te hollen. Hierdoor wordt een onaanvaardbare versoepeling van de taalkennisvereiste ingevoerd. De taaleisen voor de Brusselse magistraten worden afgezwakt om Franstalige benoemingen te kunnen vergemakkelijken. * Kamerlid **Karel Van Hoorebeke** diende een wetsvoorstel in voor de verplichte tweetaligheid van federale ministers. Slaagt het regeringslid niet in een examen, dan wordt de benoeming vernietigd.

GUY FLATER

FLATERT MAAR DOOR

Alles zou anders worden met Verhofstadt ...

Midden juni 1999 werd het Belgische partijpolitieke landschap onderste boven gehaald: een paars-groene regering zonder de alom en altijd tegenwoordige CVP-PSC trad aan. En met voor het eerst in de naoorlogse Belgische politieke geschiedenis een liberale eerste-minister, van Vlaamse komaf bovendien. Met deze Guy Verhofstadt ging alles 'anders' worden, het stond in de Europese sterren geschreven. Vandaag, halfweg de regeerperiode gonst het in de Wetstraat van geruchten over vervroegde federale verkiezingen. Zelfs voor zijn trouwste aanhangers is het intussen duidelijk: met Guy Verhofstadt wordt het minder dan ooit 'anders'. Dat bleek al uit een eerste balans goed honderd dagen na zijn aantreden. Twee jaar later, een nieuwe greep uit het flaterboek van Guy Flater, alias Guy Verhofstadt.

VERHOFSTADT EN ZIJN NPC

Onder Guy Verhofstadt is de parlementaire commissie 'Nieuwe Politieke Cultuur' een stille dood gestorven. Zonder dat deze gedoodverfde

vernieuwer ook maar één vinger verroerde, want hij heeft genoeg zorgen met de Oude Politieke Cultuur van zijn eigen partij én coalitiepartners. Die drongen bijvoorbeeld aan om zuslief van minister Reynders (PRL) tot rechter te benoemen. Coalitiepartners die de vernieuwde federale administratie pas willen laten starten als ze weten dat er voldoende Franstalige toppers mogen meespelen, die onder mekaar politieke koopjes sluiten over onderwerpen die in het parlement wel of niet ter sprake mogen komen. Zo in de stijl van "als jij daar niet op aandringt, dan zal ik dat dossier laten vallen." Want onder Verhofstadt regeren de partijvoorzitters, niet de ministers!

VERHOFSTADT EN ZIJN KIBBELENDE MINISTERS

De ministers Jaak Gabriëls (VLD) en Magda Aelvoet (Agalev) speelden elk blijkbaar in een andere ploeg, want die twee hebben wat afgekibbel en gekakeld in de afwikkeling van de dioxine-crisis. Een virus dat intussen anderen in de Verhofstadt-ploeg heeft aangestoken. Mevrouw Onckelinx (PS) bijvoorbeeld over haar collega Daems (VLD). Of over meneer Rombouts, de wat al te liberale grote baas van de Post. Idem voor de Vlaamse socialist Johan Vande Lanotte. Geen probleem nochtans: volgens de regeringsleider is al dat gekibbel net het bewijs dat zijn ploeg het inderdaad 'anders' doet. Want in de beleidsploeg van Guy Verhofstadt is er ruimte voor een 'open debatcultuur'.

VERHOFSTADT EN DE VLAAMSE TAALWETTEN

Wat geen CVP'er ooit zou hebben aangedurfd, kan onder de Vlaamse

liberaal Verhofstadt wél. De Franstaligen krijgen hun voor de Vlaamse rand rond Brussel zo dodelijk *Minderhedenverdrag*. De Franstaligen krijgen hun Franstalige rechters in Brussel. De Franstaligen krijgen hun Franstalige bazen in de nieuwe federale administratie. Ook als die niet de meest bekwamen zijn: als ze maar Frans spreken! Als Verhofstadt het nog lang volhoudt, wil zijn minister van Landverdediging (Flahaut, PS) nog iets doen aan de taalwetten in het leger. En ook bij de diplomatie vindt men dat al die taalreglementen toch iets minder streng zouden moeten kunnen worden toegepast.

VERHOFSTADT EN ZIJN EUROPESE DROOM

Het was Verhofstadt die het Franstalige politieke lichtgewicht Busquin (PS) naar Europa liet gaan. Een echt Belgisch koopje! Guy Verhofstadt wou Europa laten zien dat het met hem ook in EU helemaal 'anders' zou lopen. De rest van dat verhaal kennen we intussen. Op de Europese top in Nice mocht Verhofstadt zijn Europese spier-

... maar daar dacht Di Rupo het zijne van.

ballen laten rollen. Maar dan was het uit met de pret. De Amerikaanse president Bush had nauwelijks een halfuurtje tijd om de EU-voorzitter te ontvangen. De Franse president Chirac maakte gastheer Verhofstadt in Gent onsterfelijk belachelijk. Ondertussen liet Commissievoorzitter Prodi weten dat het niet altijd Verhofstadt moet zijn die het Europese woord voert op persconferenties, ... De Israëlische premier Sharon stuurde de would-be EU-staatsman uit België op zijn gekende manier terug naar af. De Top van Laken met de zoveelste historische Europese verklaring wordt een historische flop. Dat weten we nu al. Daar gaat ze dan... die Europese carrière voor Guy Flater Verhofstadt.

VERHOFSTADT EN SABENA-NIMBS-POST

"Ik kan toch zelf niet gaan vliegen" klonk de historische uitspraak van een wel erg diplomatisch aangelegde Belgische premier. De heer Verhofstadt is alvast zeker van één voetnoot in de handboeken Belgische politieke geschiedenis: onder zijn bewind zagen alle landgenoten het allerlaatste Sabena-vliegtuig vliegen. Oef, alvast één dossier waarover ik mij geen zorgen meer moet maken, zuchtte Verhofstadt opgelucht. Een volbloed liberaal kan zich alleen maar verheugen over de teloorgang van een overheidsbedrijf. Niet weinigen kijken daarom met grote

angstogen naar die twee andere overheidsbedrijven, de Post en het Spoor. Wordt het daar ook 'anders'? Met weer duizenden werklozen extra?

VERHOFSTADT EN ZIJN JUSTITIEMINISTER

Je zou inderdaad medelijden krijgen met die arme minister van Justitie Marc Verwilghen. Ook al een 'Vlaamse' liberaal. Wat de man zegt of (niet) doet, het is altijd verkeerd. Volgens Noël Slangen, communicatieadviseur en buikspreker van Verhofstadt, had Verwilghen beter nooit in de politiek gestapt. Gewoon 'omdat hij geen politicus is', orakelt dhr. Slangen ... Waarop verontschuldigungen van Slangen volgden. Op enige steun van zijn partijgenootpremier moet Verwilghen daarbij niet rekenen. Zelfs niet als een partijleider van de meerderheid, zoals Di Rupo deed, laat horen dat de justitieminister gerust mag opstappen. Spijtoptanten? Niets van, aldus alweer Di Rupo. Een jeugdgevangenis? Niets van, decreteert de buitenwereld. Een studie over jeugdmisdadigheid? Onvolledig, zo laat Verwilghen zelf tijdig weten zodat hij zelf die bui kan afweeren. Een wettelijk geregelde aanpak van de opsporingstechnieken? Geen sprake van...

Intussen wordt de gerechtelijke achterstand in Brussel opgelost met een gemakkelijker of helemaal geen taalexamen voor de Franstaligen! En dan hebben we het nog niet over de politie-

hervorming die de gemeenten onvoorstelbaar veel geld zal kosten. Zodanig veel dat PS-fractie leider – toch een meerderheidspartij – Eerdekens, ook burgemeester van een Waalse gemeente, ongestraft mag laten weten dat hij en zijn plaatselijke collega's de hervorming niet zullen betalen. Maar geen nood, door het dossier van de Post aan dat van de politiehervorming te koppelen, werd een typisch Belgische koehandel opgezet. Méér geld voor de politiehervorming in Wallonië en de PS-greep op de Post blijft.

VERHOFSTADT EN ZIJN ANDERE SENAAT

Omdat de leden van de Hoge Vergadering nauwelijks wat om handen hebben, dacht onze vindingrijke premier zich nog eens in de journalistieke schijnwerpers te wringen met een inderdaad ophefmakend voorstel: de Senaat gewoon afschaffen. Of beter nog, extra zitjes in de Kamer van Volksvertegenwoordigers zodat de senatoren dáár kunnen gaan 'zetelen'. Een misplaatste grap? Of weet de Belgische premier echt niet meer van welk hout politieke pijlen maken?

EN NU HET GOEDE NIEUWS

Onder de regering Verhofstadt wordt op 's konings feestdag van 15 november niet langer alleen maar een kerkelijk Te Deum gezongen. Er is eindelijk ook een burgerlijk feest.

J.B.C. VERLOOY

DEMOCRAAT & REPUBLIKEIN

In 1788 publiceerde de Brusselse advocaat Jan-Baptist Verlooy zijn *Verhandeling op d'Onacht der Moederlyke Tael in de Nederlanden*. De uitgave wordt beschouwd als hét begin van de Vlaamse beweging en de

Zicht op het stadspark van Brussel met het gebouw van de Raad van Brabant, nu het federaal parlement. Schilderij uit 1785, jaar waarin Verlooy zijn brief naar Wenen schreef.

auteur als de 'vader' ervan. Maar Verlooy was meer dan dat, hij was een democraat én pleitbezorger voor een goed bestuur gedragen door bekwame mensen.

In een pas verschenen boek (*) zet Paul De Ridder, doctor in de geschiedenis en verbonden aan de Koninklijke Bibliotheek van België, een nieuw licht op Verlooy. Maar uit de ondertitel blijkt duidelijk waar de auteur naar toe wil, hij noemt Verlooy 'vader van de Nederlandse beweging' want de natie die de

Brabander op het oog had was de Nederlandse en niet de Vlaamse zoals negentiende-eeuwse taalminnaren bedoelden.

Bij inventarisatie van het archief van de Geheime Raad van de Oostenrijkse Nederlanden ontdekte De Ridder een brief die Verlooy op 4 augustus 1785 aan keizer Jozef II schreef. Drie jaar eerder dan de publicatiedatum van zijn verhandeling.

Vooraleer De Ridder de brief aan de keizer ontleedt, schetst hij een portret van de uit Houtvenne (bij Westerlo) afkomstige jurist. Vervolgens krijgt de lezer een stuk Brabantse geschiedenis (van het hertogdom tot de Franse bezetting) als een nuttig overzicht van feiten die de opvattingen van Verlooy hebben bepaald.

Negenendertig jaar oud was de advocaat bij de Raad van Brabant toen hij zich in een in het Frans gestelde *mémoire* tot de keizer richtte. Daarin wees hij er de machthebber op dat de Oostenrijkse Nederlanden gedomineerd werden door verwaande conservatieven die er enkel op uit zijn hun privileges te vrijwaren. Bovendien verklapte Verlooy dat deze aftandse heren niet vatbaar zijn voor de verlichte politiek van de keizer, zij houden het volk onwetend en dom. Vandaar ook dat alle progressieve maatregelen die de vorst heeft bedacht tot mislukken gedoemd zijn. Er is, aldus Verlooy, een remedie: zich tot de burgers richten in de taal die zij begrijpen, het Neder-Duitsch, de moedertaal van de Nederlanden.

Uitvoerig heeft de briefschrijver het ook over de taalverhoudingen in Brussel en in de rest van de Oostenrijkse Nederlanden.

Streefde Verlooy met zijn brief ook politieke doelen na? Paul De Ridder gaat de vraag niet uit de weg. Volgens hem

werd Verlooy's pleidooi niet enkel ingegeven door culturele of volksnationale overwegingen maar ook door democratische motieven, deze zijn voor Verlooy met elkaar verbonden. De opvatting om de volkstaal te herwaarderen zodat de bevolking bij de besluitvorming kon betrokken worden, had Verlooy niet enkel uit de filosofische beginselen van zijn tijd maar evenzeer uit specifiek Brabantse tradities. Als geen ander heeft De Ridder deze bestudeerd. De paragrafen die verwijzen naar de democratische en volksnationale aspecten die de auteur in de geschriften van Verlooy heeft gevonden, zijn ronduit boeiende lectuur. Een bestuur door het volk gekozen, vormt daartoe de beste waarborg, niet erfelijke vorsten, abten en edellieden.

Goed beleid vraagt, aldus Verlooy, ook ernst van de bestuurders. Hoe hij ze inschatte moet blijken uit volgend citaat: "En als gy-ze van hoofd tot hoofd overziet, is het te verwonderen dat gy-ze in 1790 hebt zien eene republiek zonder grondregels of principia, een kot van verwerring en dolheijd maeken, en daar te heersen als vastenavondzotten, en wuelen en woeden als raezende varkens!" Het zou over sommige politici van vandaag kunnen gaan...

Heeft de keizer de brief gelezen? De vraag blijft open. Zeker is dat het stuk voor onderzoek naar Brussel werd teruggestuurd, waar het 'geklasseerd' werd en meer dan 200 jaar later werd teruggevonden.

* Nieuw licht op J.B.C. Verlooy (1746-1797) Vader van de Nederlandse Beweging. Paul De Ridder. Uitg. Stichting Mens en Cultuur, Gent. 126 blz. 484 fr.

OPEN KAART

Hoger onderwijs Engelstalig?

De opeenvolgende versies van het 'Voorontwerp van Decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen' die de ronde doen, blijken allemaal de deur verder open te zetten voor het gebruik van 'andere talen dan het Nederlands' als onderwijstaal en dat op een steeds minder gevorderd niveau van de opleiding (zie *De Standaard* van 1-2 december 2001).

Hoewel er tijdens de hoorzitting in de Commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement, op 16 mei van dit jaar, heel wat tegenwind was tegen de versoepeling van het gebruik van Engels als onderwijstaal, blijken deze voorontwerpen daar aan voorbij te gaan. De bezwaren tegen de in deze voorontwerpen betrachtte taalregeling zijn nog groter dan die tegen het eerder ingediende voorstel 'Sannen' (Agalev).

Het is mijn stelling dat de eerste zin van het voorgestelde artikel 61 "De onderwijs- en bestuurstaal in de universiteiten is het Nederlands" en de daarop volgende punten 3 en 4 uit het voorstel tot decreetwijziging elkaar uitsluiten.

Onder deze punten wordt toegestaan om in de tweede cyclus onderwijsactiviteiten "in een andere taal" te geven, te volgen en te examineren. Daarenboven wordt voorgesteld de bevoegdheid te leggen bij de raad van bestuur van elke universiteit afzonderlijk.

Tot tweemaal toe wordt hier een achilleshiel van het Nederlands als onderwijstaal geraakt.

- 1) Als de beslissingsbevoegdheid over de onderwijstaal bij elke raad van bestuur van de universiteiten wordt gelegd, kan dat gemakkelijk uitmonden in een soort opbod tussen onderwijsinstellingen.
- 2) De mogelijkheid om het tweede-cyclusonderwijs te verengelen is een bedreiging voor het Nederlands.

Het bevorderen van het Nederlands en het vrijwaren van onze taal als een taal waarin "*actuele cultuur inbegrepen wetenschap*" wordt beoefend, hoort onder het toezicht van de hoogst mogelijke instantie, namelijk het Vlaams parlement. Het delegeren van deze verantwoordelijkheid naar elk der individuele universiteiten lijkt zelfs juridisch aanvechtbaar: het zou in principe zelfs onmogelijk worden om de toepassing van het Taalunieverdrag af te dwingen. Een "open regeling" leidt tot erosie van het Nederlands als voertaal aan de universiteiten. We mogen van het Vlaams parlement verwachten dat het

tegenkrachten in werking stelt om die erosie, die ook op andere vlakken zichtbaar is, tegen te gaan. De decretegever heeft hier impact via de *onderwijstaal*.

De tweede achilleshiel van het Nederlands als werktal van het hoger onderwijs heeft te maken met haar kwetsbaarheid op het niveau van de huidige tweede cyclus. De bepaling van het decreet dat het Nederlands, met beperkte uitzonderingen, de onderwijstaal is tot en met de tweede cyclus handhaaft het Nederlands als universitaire werktal. Dat verhindert helemaal niet dat de studenten optimaal andere talen als internationale werktal verwerven.

Waar het hier om gaat, is dat het terugdringen van het Nederlands zal leiden tot verschraving van onze taal. Indien een taal niet op een voldoende hoog niveau van de menselijke creativiteit als communicatie- en werkinstrument fungeert, is ze voorbestemd om een folkloristische bezienswaardigheid te worden.

Het voorontwerp voor een nieuw decreet, versie 20.11.01, is zo geformuleerd dat het de verengelsing van het hoger onderwijs op het meesterniveau niet uitsluit. Naar de letter van dit voorontwerp is het Nederlands nog enkel de onderwijstaal voor de 'initiële' meesteropleidingen, maar dat begrip kan tot een minimum worden teruggebracht. Daarenboven laat het voorontwerp het Engels toe als onderwijstaal voor 20% van de 'bachelor'-colleges.

Alle argumenten tegen de versoepeling à la Sannen gelden a fortiori voor de bepalingen uit het voorontwerp voor een nieuw decreet.

We hopen dat het Vlaams parlement de groeiende invloed van het Engels niet beantwoordt met een richtlijn om gedwee en nog soepeler met het Engels als onderwijstaal om te gaan. Mocht dit wel het geval zijn, dan is de vraag: waarom moet er een *Vlaams* parlement bestaan?

Prof. Dr. Jozef T. Devreese
Gewoon Hoogleraar, Universiteit Antwerpen
en Technische Universiteit Eindhoven
Lid van het hoofdbestuur van het VVA

PLAKKEN & BUSSEN!

“De groten der aarde tonen enkel groot als wij op onze knieën blijven zitten.” Op de nationale meeting eindigde Vlaams parlements­lid Kris Van Dijck zijn oproep aan de N-VA-militanten met de woorden van een Ierse revolutionair. Ze misten hun effect niet. Het N-VA-propagandamateriaal ging vlot de deur uit.

Affiches, zelfklevers, postkaarten, vlaggen. Er is geen excuus meer om in het straatbeeld te ontbreken. Ondertussen rolden ook de eerste lokale N-VA-pamfletten van de persen. Als u uw steentje wil bijdragen tot de promotie van de N-VA neemt u best contact op met uw afdeling of arrondissement.

BEN JE AL VAN DE PARTIJ?

Ondertussen werven wij leden bij de vleet. Ik kan u met vreugde mededelen dat wij na amper 1 maand reeds 4.000 leden tellen, waaronder maar liefst meer dan 700 volledig nieuwe mensen die nooit lid waren van de VU. In deze tijden van crisis is er één product dat verkoopt als broodjes. Het is dit kartonnetje. Het is de N-VA-lidkaart. Niet omdat het goedkoop is. Niet omdat het modieus is. Niet omdat het chique staat. Wel omdat het symbool staat voor echte nieuwe politiek van betrokken mensen.” Dat kon een fiere voorzitter Geert Bourgeois melden op de nationale meeting. Amper één dag later telde de N-VA alweer 150 leden meer.

Hét kapitaal van de Volksunie was bij uitstek haar menselijk kapitaal. Dat zal ook bij de Nieuw-Vlaamse Alliantie zo zijn. Kan de partij niet bogen op massa's centen, dan maakt de steun én de werkkraft van duizenden leden en militanten het verschil met de grote partijen wel weer goed. Nog even herinneren: het lidmaatschap van de Nieuw-Vlaamse Alliantie kost 500 fr. (€ 12,50). Bent u jonger dan 25 jaar, dan betaalt u slechts 300 fr. (€ 7,50). Gezinsleden kunnen al bijkomend lid worden voor 100 fr. (€ 2,50).

Wat mag u van ons verwachten? Uw N-VA-lidkaart 2002 geeft u spreek- en stemrecht op het algemeen ledencongres dat in april 2002 wordt georganiseerd. Bij uw lidmaatschap hoort ook een gratis abonnement op het ledenblad Volle Manen.

Wat te doen? Mocht u niet meer beschikken over het overschrijvingsformulier dat u kreeg toegestuurd, dan kan u storten op het rekeningnummer 435-0315141-68 van de N-VA-Leden, te 1000 Brussel. Doe het vandaag nog. Na betaling krijgt u uw persoonlijke N-VA-lidkaart 2002 spoedig thuis bezorgd.

1 X 2 = 2, 1 X 3 = 3, 1 X 4 = 4, ...

Eenvoudige rekensommetjes om u duidelijk te maken dat we uiteraard niet stoppen bij 4.000 leden. Als N-VA-lid kan u ons nog groter maken. U kan vrienden, familieleden en collega's de kans geven kennis te maken met de N-VA. Daarom deze afspraak: als u ons voornaam, naam én het volledige adres van potentiële N-VA-leden correct en leesbaar bezorgt, dan stuurt Geert Bourgeois hen – met uw persoonlijke groeten – een brief met een infopakket. Doen!

Voor meer informatie kan u ons telefonisch bereiken op het nummer 02/219.49.30 (tussen 8u30 en 18 uur) of faxen via het nummer 02/217.35.10. Via e-post kan het natuurlijk ook: lid.2002@n-va.be